

วิชาการ

ศรีพิบูลฯ

งานประชาสัมพันธ์ สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม 156 หมู่ 5 ตำบลพลายชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000

Public Relations, Pibulsongkram Rajabhat University Tel / Fax 0 - 5526 - 7108 <http://www.psr.u.ac.th>

ฉบับที่ ๗๑

ปีการศึกษา ๒๕๕๒

วันศุกร์ที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๒

*****

ขอแสดงความเสียใจ

ข่าวสารศรีพิบูล ขอแสดงความเสียใจอย่างยิ่งกับครอบครัวของนางนิภา เมียนเทศ คนงานโรงเรียนสาธิต มรพส. ที่ประสบอุบัติเหตุเสียชีวิต เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ที่ผ่านมา เจ้าภาพได้ตั้งศพบำเพ็ญกุศล ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๒๐ กันยายน ๒๕๕๒ ณ บ้านเลขที่ ๑๓๒/๒ หมู่ ๒ ต.ปากโทก อ.เมือง จ.พิษณุโลก กำหนดการมาปนกิจศพ ในวันจันทร์ที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒ เวลา ๑๖.๐๐ น. ณ วัดไม้ค่อม ต.ปากโทก อ.เมือง จ.พิษณุโลก ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยฯ เป็นเจ้าภาพสวดพระอภิธรรมศพ คำคั้นที่ผ่านมา ส่วนในคั้นนี้(๑๘ ก.ย.) สโมสรพนักงาน-เจ้าหน้าที่จะเป็นเจ้าภาพสวดพระอภิธรรมศพ สมาชิกที่จะไปร่วมพิธีคั้นนี้ กรุณาแจ้งชื่อด่วน! ที่สำนักงานอธิการบดี โทรศัพท์ ๙๐๙๑ หรือลงชื่อได้ที่เคาน์เตอร์หน้าห้องธุรการ

ล้งตอ.จัดเสวนาการจัดพิพิธภัณฑ์ในเขตเมืองพิษณุโลกเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเกี่ยววัฒนธรรม

สำนักศิลปะและวัฒนธรรม ร่วมกับสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ซึ่งสนับสนุนการวิจัยในหัวข้อ "การจัดการพิพิธภัณฑ์ในเขตเมืองพิษณุโลกเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยววัฒนธรรม" โดยจัดเสวนาในวันนี้ (๑๘ ก.ย.) เวลา ๐๘.๐๐ น. เป็นต้นไป ณ ห้องประชุมสิริราชภัฏ อาคารสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มรพส. สกว. จึงขอเชิญผู้สนใจเข้าร่วมการเสวนาตามเวลา สถานที่ดังกล่าว

คทอ.มีนเจ้าภาพถวายเพลพระเฒ่าเืองในเทศกาลทำบุญเจ้าพรรษา

คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จะจัดพิธีทำบุญถวายเพลพระเืองในเทศกาลเข้าพรรษา และพิธีเปิดป้ายชื่ออาคารคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ในวันที่ (๑๘ ก.ย.) ณ อาคารคณะ (หลังใหม่) ซึ่งมีกำหนดการดังนี้

เวลา ๑๐.๓๐ น. ประธานจุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัยและพระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์ เวลา ๑๑.๐๐ น. ถวายภัตตาหารเพล เวลา ๑๑.๓๐ น. พระสงฆ์พรมน้ำพระพุทธมนต์ จากนั้นเวลา ๑๑.๕๙ น. พิธีเปิดป้ายคณะฯ โดยท่านอธิการบดี มรพส. หลังจากนั้น เวลา ๑๒.๓๐ น. ขอเชิญแขกผู้มีเกียรติร่วมรับประทานอาหารกลางวัน

คทอ.จึงขอเชิญบุคลากร มรพส. เข้าร่วมงานดังกล่าว

ข่าวประชาสัมพันธ์ ศูนย์ IT

ประกาศสำหรับอาจารย์ และนักศึกษา เรื่อง กำหนดการประเมินการสอนออนไลน์ให้นักศึกษาภาคปกติทุกคน ทุกคณะ ทุกชั้นปีทำการประเมินการสอนของอาจารย์ ผ่านระบบประเมินการสอนออนไลน์ตั้งแต่วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ที่เว็บไซต์ www.psr.u.ac.th หรือ assess.psr.u.ac.th หากมีข้อสงสัยติดต่อผู้ดูแลระบบ ได้ที่โทรศัพท์ ๐-๕๕๒๖-๗๒๐๒ ต่อ ๒๐๕ ในวัน และเวลาราชการ

เต็มใจ เต็มเวลา เต็มความสามารถ

ผศ.สมบัด : พิบัติชวย / วิชะตว : บรรณเวธินทร
จิตตรี : กุญชรบรรณเวธินทร / นิตติ : พิสุจน์อัคร. ชัยตว

เรื่องเล่าการเดินทาง หลากหลายประสบการณ์จากเมืองไทยสู่หมู่ไบ อินเดีย

โดย...กบน้อยเอกกะลา

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามที่สนับสนุนงบประมาณในการไปนำเสนอผลงานวิจัยระดับนานาชาติที่ นครมุมไบ ประเทศอินเดีย ซึ่งจัดโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ การเดินทางครั้งนี้ประกอบด้วยผู้ไปนำเสนอผลงานวิจัยแบบปากเปล่า โปสเตอร์ และผู้ร่วมสัมมนา มากกว่า ๑๖๕ ชีวิต ซึ่งมาจากมหาวิทยาลัยของรัฐเดิม มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยราชภัฏมจธ วิทยาลัยนาฏศิลป์ รวมถึงภาคเอกชนอื่นๆ นักศึกษาระดับปริญญาเอก จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยสายการบินเจ้าฟ้าปี ซึ่งมีข้อสังเกตบางประการ เมื่อครั้งยังอยู่ที่ดอนเมือง

สัมภาระของผู้โดยสารโดยเฉพะกระเป๋าเดินทางที่ต้องโหลดลงใต้ท้องเครื่องต้องผ่านเครื่องเอ็กซเรย์ เพื่อตรวจสอบต้องห้ามหรือที่อันตราย แต่ที่สนามบินนานาชาติสุวรรณภูมิไม่มีกระบวนการนี้ หรือประเทศเราคิดว่าไม่ได้เป็นปฏิบัติกับประเทศก่อการร้ายก็มีอาจทราบได้ ซึ่งบางประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศสหรัฐอเมริกา ผู้โดยสารต้องถอดรองเท้า เข็มขัด เสื้อโค้ด ก่อนผ่านเครื่องเอ็กซเรย์เครื่องที่สอง ประเทศเราผู้โดยสารถอดรองเท้ากระเป๋าเดินทางที่ขึ้นบนเครื่อง(Carry on)เท่านั้น ที่ต้องผ่านเครื่องเอ็กซเรย์ก่อนขึ้นเครื่อง

ก่อนเดินทางไปยังประตูขาออก ต้องผ่านกองตรวจคนเข้า-ออก เมือง ได้ยินเสียงพูดคังอย่างเต็มหูจากแขกชาวสิกข์ว่า "ไม่มีที่ไหนที่สุขใจเท่ากับอยู่ประเทศไทย เพราะด้วยบาร์มีปกเกล้าของโหนดวง ไปประเทศอินเดียเพื่อท่องเที่ยวก็โหด" ไม่ทราบเจตนาว่าทำไมแขกท่านนี้จึงพูดเช่นนั้น แต่หลังจากที่ไปได้เห็นชีวิตของแขกอินเดียที่นครมุมไบ ซึ่งเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุด ที่มีผู้นับอาศัยอยู่มากกว่า ๒๒ ล้านคนของประเทศอินเดีย ก็ให้หวนคิดถึงคำพูดของแขกท่านนี้ว่าสิ่งที่เขาพูดไม่เกินจริงเลยเมื่อเปรียบเทียบความเป็นอยู่ของคนทั้งสองประเทศทำให้เรารักเมืองไทยมากยิ่งขึ้น

การเดินทางใช้เวลาประมาณ ๔ ชั่วโมง สายการบินไทยจะเอาใจชาวอินเดียนาดูซึ่งมีไม่กี่สิบคน ทั้งอาหาร และรายการบันเทิงบนเครื่องบินก็ออกแขก ๆ ถึงสนามบินราวๆ ๔ ทุ่ม การบินไทยต้องบินกลับหลังจากรับผู้โดยสารเสร็จ เพื่อลดค่าใช้จ่ายเรื่องค่าที่พักโรงแรม พนักงานต้อนรับบอกเราว่าแพงมาก เราพิมพ์ "ก็ตัวเองพักโรงแรมระดับ ๕ ดาวละซี" พวกเขาต้องเดินลงจากเครื่องบินบ้านได้เพราะสายการบินราคาถูกของเจ็ตแอร์ประท้วง ทุกคนต้องเดินทางผ่านเครื่องคัดกรองโรคไข้หวัดหมู แล้วจึงผ่านด่านตรวจคนเข้าเมือง ซึ่งก็ไม่มีปัญหาเพราะคงรู้ว่าพวกเราคงไม่ลักลอบเข้าเมืองเพื่อมาเป็นโรบินฮูดกันกระมัง ระยะทางระหว่างสนามบินถึงโรงแรมแม่ดูไมไกล แต่ต้องใช้เวลานาน เพราะรถมันติด ถนนมีเพียงสองเลนถึงสี่เลนแต่ขยับมาก รถวิ่งด้วยความเร็วจำกัด ๔๐ - ๕๐ กม./ชม. แถมยังบีบแตรกันขรมอีกกรุงเทพเราที่วารถติดยังสะดวกกว่ามาก เพราะเรามีทางด่วน รถไฟใต้ดินและบนฟ้าไว้ให้เลือก

ตลอดระยะเวลาสองวันที่มีการนำเสนอผลงานที่โรงแรม อาหารการกินก็ถือว่าใช้ได้ วันที่สามเป็นการไปทัศนศึกษา สถานที่แรกที่ไปคือบ้านของมหาตมะ คานธี ผู้ต่อสู้แบบอหิงสา นำพาให้ประเทศอินเดียได้เอกราชจากมหาอำนาจอังกฤษ เป็นบ้านสองชั้นเก่าๆ มีภาพชีวิตประวัติที่แสดงวิถีชีวิตที่สมณะ และภารต่อสู้เพื่อเอกราชนำโดยมหาตมะ คานธี หลังจากนั้นมุ่งสู่สถานที่ที่เป็นที่สร้างภาพยนตร์เรื่อง Slum Dog ซึ่งเป็นย่านของคนจนอาศัยอยู่ ผู้ใช้แรงงานชายก็จะขมกั้กขมกั้กับการซักผ้าโดยใช้การตีผ้ากับท่อน้ำ คนเหล่านี้จะซักผ้าจากโรงแรมบ้าง โรงงานบ้าง ได้เงินค่าหยาดเหงื่อเพียงเดือนละ ๔ พันรูปี (๑๐ รูปี เท่ากับ ๗ บาท) ตลอดระยะเวลาเดินทางได้เห็นผู้คนจนๆ ในนครมุมไบ บ้างก็นั่งถ่ายทุกซัข้างทาง บ้างก็ยงนอนอยู่บนบาทวิถีโดยมีแยะแต่คู่ที่เดินเท้าไปมา แม้ว่าจะดูแต่งตัวปอนๆ แต่ก็ยังมีศรัทธาเจียดเงินซื้อหญ้าให้วัวกิน สถานที่ท่องเที่ยวมีไม่มากนักอาคารที่ยังเป็นจุดขายประกอบด้วยสถานีรถไฟวิกตอเรีย ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมของอังกฤษ บ้อมที่เป็นประตู(Gate way) สุนครมุมไบ ซึ่งตั้งอยู่ริมทะเล และ ณ จุดนี้แหละที่ผู้ก่อการร้ายขึ้นเรือมาจอดแล้วเผาโรงแรมทัตมาฮาล ซึ่งเป็นข่าวไปทั่วโลก

การเดินทางครั้งนี้ได้เสพทั้งอารยธรรม ศิลปวัฒนธรรม ตลอดวิถีชีวิตที่มีอยู่จริงตั้งแต่บรรพกาลท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ ตราบใดที่ขั้ว ขอรอด ยังคงอยู่ เราก็ยังคงจะเห็นวิถีชีวิตแบบนี้ไปตลอดนานเท่านาน

